

Posudek oponenta diplomové práce

Michal MORAWETZ

Jádro filozofického názoru Jiřího Buquoye v kontextu romantické vědy

Diplomová práce, Historický ústav, Filosofická fakulta, Jihočeská universita, České Budějovice 2013, 85 stran textu, 38 stran výběrové edice a 8 obrazových příloh.

Jako téma své diplomové práce si Michal Morawetz zvolil osobnost novohradského hraběte Jiřího Buquoye (1781 - 1851), muže mnoha zájmů, jehož vědecké a filozofické dílo představuje významnou spojnici mezi regionálním jihočeským, středoevropským i evropským intelektuálním hnutím éry romantismu. Autor předložené práce se osobností Jiřího Buquoye a jeho dílu věnuje systematicky již řadu let. Výsledky svého předchozího úsilí velmi zdařile prezentoval již ve dvou bakalářských pracích obhájených na naší fakultě (srov. „*Jádro mého filozofického názoru.*“ *Romantická naturfilozofie Jiřího Františka z Buquoy, České Budějovice 2011* a „*Krankengeschichte*“ *Jiřího Buquoye. Popis nemoci jako pramen osobní povahy, České Budějovice 2012*). Tato skutečnost se nemohla neprojevit na konečném vyznění předložené práce, o níž úvodem svého posudku mohu konstatovat, že se jedná o po všech stránkách vyzrálou práci.

V návaznosti na své předchozí výzkumy se M. Morawetz zaměřil na rekonstrukci základních principů Buquoyovy filosofie. Základem pro sepsání této práce se stala analýza a výklad Buquoyova rukopisného pojednání *Kern meiner philosophischen Grundansicht* uloženého v Rodinném archivu Buquoyů ve Státním oblastním archivu v Třeboni. Cílem Morawetzovy práce, metodologicky inspirované konceptem intelektuálních dějin, se stala snaha začlenit Buquoyovo dílo do dobového vědeckého a sociálního kontextu pozdního osvícenství a romantismu a interpretovat jeho myšlenky.

Diplomová práce má promyšlenou a ucelenou strukturu. V úvodní části předkládá přehled dosavadního bádání o vědeckém myšlení sledované doby a obraz Jiřího Buquoye v

historiografii. Druhá kapitola se zaměřuje na výchovu a vzdělání Jiřího Buquoye, jeho zájmy a inspirační zdroje. Následující a nejrozsáhlejší (dvacetistránková) kapitola celé práce pak předkládá výklad o vědeckých institucích v českých zemích první poloviny 19. století i o učencích působících mimo tuto sféru. Poslední, dvanáctistránková kapitola přináší Morawetzův rozbor stěžejního spisu Jiřího Buquoye, jehož vybrané části autor zpřístupnil v rozsáhlé textové části příloh své diplomové práce.

Autor ke svému tématu přistoupil s opravdovým zaujetím pro složitou osobnost novohradského šlechtice, jehož „*filozofování (nikoli filozofie) je mu pouze prostředkem k 'intelektuálnímu vybouření'*“. Novohradský hrabě touží pouze filosofovat, nikoli vytvářet filosofický systém. Výsledné zpracování práce M. Morawetze, přinášející řadu podnětných postřehů a neotřelých závěrů, představuje v kontextu českého bádání bezesporu zajímavý a přínosný příspěvek k hlubšímu poznání nejen osobnosti Jiřího Buquoye, ale i české obrozené společnosti a charakteristice vědeckého života první poloviny 19. století. Práce je sepsána s citem pro jazyk, bez výraznějších prohřešků.

Předložený spis Michala Morawetze jednoznačně splňuje požadavky kladené na diplomové práce, a proto jej doporučuji k obhajobě a navrhuji jeho hodnocení stupněm

v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích 20. 8. 2013

doc. PhDr. Miroslav Novotný, CSc.